

Publicerad 2016-06-14 10:18 av me_we

Mull

Låt mig få ligga en stund
nerbäddad i det mull
som en gång var ditt och mitt
som en gång gav oss näring

Där vill jag ligga en stund
låta kroppen känna dess tyngd
låta dela det som måste
och förena det som är möjligt

Sen är det dags att resa sig upp
plantera om och så nya frön
och vänta tills det växer på nytt
i det mull som var och nu blir nytt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren me_we med Poeter.se id #53274 innehar upphovsrätten